

юначествата ти и на хулытъ противъ насъ да съживява всякога смѣлость—тъ ти противу непріятелитѣ ни. тѣ ограбихъ имотътѣ ни, затрихъ женитѣ ти, плѣнихъ дѣщеркѣтъ ти; тѣ зачернихъ името ми, нека треперѣтъ отъ страхътѣ на сабитѣ ти, нека гы трѣпки побиватъ като имъ дойде на умъ Пулосекый варваритѣ, раскъсахъ отечеството ни, расподѣлихъ областитѣ му. Не забравяй това Любинскый! Понеже нашитѣ гонители и на отечеството отмъщеніето става необходимо и священо, умразата противу Русытѣ трѣба да бѣде вѣчна, и ты си длѣженъ да пролѣбешъ до капкъ кръвь—тъ си за отечеството си.,

Това издума и издѣхъ Неговата смъртъ ми отне и най—последнето утѣшеніе.

Борихъ ся, друже мой, за Съединеннытѣ Държавы до съвършенныйтъ миръ, чрѣзь който ся оздравяваше тѣхната независимостъ. М. К* който служи много време въ Америкѣ, въ полкътъ прѣдвожданный отъ Маркыза Лафаета даде ми прѣпоручително писмо до Барона Росбела. Живото негово състраданіе, поради тѣжнитѣ обстоятелства на животъ ми, свързало ны е въ най тѣсно пріятелство. Като трѣгнахъ отъ неговитѣ область дойдохъ да ся остановѣхъ въ Парижъ, дѣто знаяхъ че слѣдъ малко ще дойде и той подирѣ ми. При това сестрытѣ ми събрали остаткы нѣкои отъ богатытѣ ми нѣкога имущества, и като ся научили за пристигваніето ми въ Парижъ и за новото ми наименованіе, пишѣтъ ми че слѣдъ нѣкой мѣсець ще дойдѣтъ да утѣшѣтъ злочестыйтъ твой пріятель Любинскаго.